

LOGARITMO NEPERIANO.....NO!

LO GARITO NEPERIANO

El canyís que veia des del Raval i unes lletres pintades en la façana van ser la causa principal que més em va motivar, no vaig poder resistir d'anar a escudriñar.

Així com vaig entrar llums de colors. Un rotatiu gira i gira, s'encén i s'apaga mentre no para de voltar. Per les parets hi han grafitis dels noms d'algunes de les discoteques més maquinares de la ruta, la "ruta del bacalao" o abadejo.

Del sostre penjen uns rats penats enormes que es menegen pel poc aire que corre. Però és una xica rossa, alta, a l'estil de Kim Basinguer, la que més em crida l'atenció. A més, em mira atentament, i llavors pujo les quatre escales, em fico al costat d'ella, i quan ja estic apunt de dir-li alguna cosa, me n'adono que ella no està sola, al contrari, acompanyada i prou...

Tico, Carlos, Jorge, Juan José, Ricardo, Miguel, José Antonio i Cristian.

Tots ells asseguts en sofàs i sillons de diferents tipus, colors i models,

això sí, està tot en condicions i llimpio, com si esperararen la visita d'algú. Ens fiquem a parlar, i no de la xica amb el vestit estret i tacons d'agulla, que malgrat tot, encara no para de mirar-me

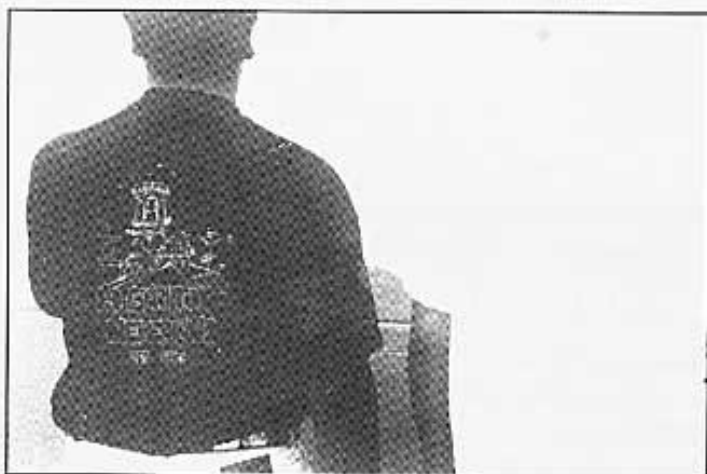
Què, t'agrada la xica Neperiano? -em diu un d'ells.

Aleshores i a partir d'ahí entablem un diàleg sobre el seu local, el que fan i moltes més coses que estos xicots ens conten a continuació...

Per què dieu Neperiano?

Va ser la mestra de Matemàtiques. Al voler dir logaritmo neperiano es va enganyar i va dir lo garito neperiano, el nostre local no tenia cap nom assignat, però de dir-ho tantes ve-

Va costar un poc, però va valer la pena.

Samarretes per l'afició. Juliol 94.

gades va fer gràcia este nom, i així es va quedar.

Com va nèixer el Neperiano, lo Garito Neperiano?

com totes les colles, quan aplega l'estiu lloguen cases per tindre un lloc en festes, en un primer moment només era per a dos mesos, però després es va allargar fins ara.

Són molts els components?

Sóm vuit, tots els que estem ací, qui vulga pot passar, açò és com si fora de tots i tots molt ben avinguts.

A part dels dies de cada dia, també esteu els caps de setmana, no?

Sí, venim sempre que podem. Escoltes música, xarrem, juguem a cartes...

Heu fet moltes festetes?

Sí, n'hem fet unes quantes. Sangria, sangria, i calderons de sangria. El dia set de juliol va ser l'aniversari, no hi havia molta gent, però entre els que hi erem ens ho vam passar molt parit. Abans de sopar vam anar per totes les veïnes i els vam donar un tros de coc, totes elles molt contentes.

Ja fa temps que teniu lo Garito, però com us ho heu organitzat per muntar tot açò?

Sí, ja fa prou de temps, molta faena al principi, l'instal·lació de la llum va costar un parell de dies.

A mi em va donar el corrent set vegades, em vaig quedar un segon o dos enganxat, després tremolava tot... -deia amb nerviosisme un d'ells.

També vam pintar to-